Dosarul penal nr. 1-158/2025
Nr. PIGD 1-25023564-09-1-21022025

SENTINȚĂ
În numele Legii

28 august 2026 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălți (sediul central)
În componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefierilor Stela Negru, Veronica Levința, Constanța Rusu
Cu participarea:
Procurorilor Vacari Veaceslav, Munteanu Oxana, Rodica Tataru
Apărătorul Victor Polivenco, Elvira Iftodi
În absența:
Inculpatului Valeriu Anton

examinând în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Anton Valeriu *****, născut la *****, IDNP *****, originar al ***** domiciliat *****, studii medii, supus serviciului militar, căsătorit, pensionar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, cetățean al R.Moldova, fără antecedente penale.

în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal,
Termenul de examinare a cauzei: 21.02.2025 – 28.08.2026
Procedura de citare legal executată.
Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă:

1. Anton Valeriu având scopul păstrării ilegale a muniţiilor, acționând cu vinovăție sub formă de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea lor, păstra în apartamentul său amplasat pe *****, muniții fără autorizația corespunzătoare.

Astfel, la 21.04.2024 în cadrul efectuării cercetării la fața locului în apartamentul nr. *****, amplasat pe *****, ce aparține lui Anton Valeriu, au fost depistate și ridicate trei

cartușe, dintre care conform raportului de constatare tehnico-științifică cu nr.34/12/6-R-304 din 22.01.2025, două dintre care sunt cartușe uniforme, prezentate la examinare și se referă la categoria muniților letale produse industrial la uzina din or. Iuriuzani, Federația Rusă (URSS), în anul 1976, sunt cărtușe cu gloanțe cu miez de metal dur (oțel), calibru 9x18 mm. (Makarov), cu lovitură centrală și sunt utile pentru tragere, iar al treilea cartuș, prezentat la examinare, nu se referă la categoria muniților, este confecționat industrial la uzina din or. Tuia, Federația Rusă (URSS), în anul 1972, este cartușul de instruire calibru 7,62x39 mm și nu este util pentru tragere.

2. Instanța constată că inculpatul a fost citat în mod legal și repetat pentru toate termenele de judecată stabilite în prezenta cauză fiind întîmpinate dificultăți în vederea asigurării acestuia la ședințele de judecată, în unele cauze fiind necesare mecanisme de aducere silită, beneficiind pe deplin de posibilitatea efectivă de a participa la examinarea acesteia și de a-și exercita nemijlocit drepturile procesuale garantate de lege.

Se reține că, la termenul de judecată din 08.05.2025, inculpatul s-a prezentat personal în fața instanței, în prezența apărătorului desemnat din oficiu, ulterior, după ce a fost informat în mod deplin asupra naturii și conținutului acuzației formulate împotriva sa, precum și asupra drepturilor procesuale de care beneficiază, inculpatul a comunicat instanței precum că vina nu o recunoaște, drepturile și obligațiile îi sunt clare și copia rechizitoriului a primit.

Prin urmare, la ședința din 23.04.2026, avocatul a prezentat cererea inculpatului prin care ultimul solicit examinarea cauzei în lipsa sa.

Instanța apreciază că această opțiune procesuală reprezintă expresia unei renunțări voluntare, explicite și informate la exercitarea dreptului de a participa personal la judecată, fiind formulată în deplină cunoștință a consecințelor juridice pe care o asemenea conduită procesuală le produce și beneficiind de asistența juridică efectivă a apărătorului său.

Justiția nu poate fi transformată într-o procedură lipsită de finalitate prin simpla inacțiune a persoanei chemate să răspundă în fața legii. Drepturile procesuale fundamentale există pentru a garanta libertatea de alegere a persoanei, iar nu pentru a constitui instrumente prin care actul de justiție să fie împiedicat sau lipsit de eficiență.

Din această perspectivă, dreptul inculpatului de a fi prezent la judecarea propriei cauze reprezintă o garanție procesuală de maximă importanță, însă nu o obligație pe care instanța să o impună împotriva voinței sale atunci când aceasta, exprimată liber, conștient și neechivoc, relevă opțiunea de a nu participa la judecată.

În continuitatea raționamentului expus, instanța relevă că dreptul inculpatului de a participa la judecarea propriei cauze constituie una dintre garanțiile esențiale ale procesului echitabil, însă valoarea sa juridică rezidă în posibilitatea efectivă de exercitare, iar nu în obligativitatea exercitării sale. Convenția Europeană a Drepturilor Omului protejează dreptul persoanei de a participa la proces, fără a transforma însă această garanție într-un instrument susceptibil să împiedice înfăptuirea justiției atunci când titularul dreptului, în deplină cunoștință de cauză, alege în mod liber și neechivoc să nu îl exercite.

Tocmai din această perspectivă, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că examinarea unei cauze penale în lipsa inculpatului nu contravine, prin ea însăși, exigențelor art. 6 din Convenție, atât timp cât autoritățile naționale au depus toate diligențele rezonabile pentru a-i asigura participarea efectivă la proces, iar neprezentarea acestuia reprezintă consecința propriei sale conduite procesuale ori a unei renunțări valabil exprimate la exercitarea acestui drept. În același sens, în cauza Kattan împotriva României, Curtea a reținut că persoana care, cunoscând existența procedurilor judiciare și consecințele conduitei sale, optează în mod deliberat să nu participe la judecată, nu poate transforma propria alegere procesuală într-un argument de neechitate a procedurii.

Aceeași concepție juridică se regăsește și în Rezoluția nr. (75)11 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, care recunoaște compatibilitatea judecării în lipsă cu exigențele unui proces echitabil, cu condiția respectării efective a dreptului la apărare și a garanțiilor procedurale fundamentale.

Raportând aceste repere jurisprudențiale și normative la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că opțiunea inculpatului de a solicita judecarea cauzei în lipsa sa reprezintă expresia unei manifestări de voință libere, conștiente și lipsite de echivoc, exercitată cu asistență juridică calificată și în condițiile expres prevăzute de art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală. În aceste împrejurări, continuarea judecății în lipsa inculpatului nu constituie o derogare de la exigențele procesului echitabil, ci expresia echilibrului dintre respectarea autonomiei procesuale a persoanei și obligația instanței de a asigura înfăptuirea actului de justiție într-un termen rezonabil și în condiții de deplină legalitate.

Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul pct. 3) alin. (2) art. 321 Cod de procedură penală, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

3. Deşi inculpatul în cele din urmă nu a recunoscut faptele incriminate recurgînd la examinarea cauzei în procedură generală, vinovăţia acestuia în opinia instanței integral este demonstrată prin probele administrate şi cercetate în cadrul ședinței de judecată după cum urmează.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul *****, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a declarat că, activează ca ofițer principal de sector al sectorului *****”, IP Bălți, data nu-și amintește, a fost solicitat la chemare fiind în serviciu, pe *****la solicitarea părții vătămate precum că a fost agresată de soț la domiciliu.

A declarat că, i-a fost comunicat că este agresată și amenințată, că o va împușca, soția a prezentat cărtușele pe care soțul ei le ținea ilegal. Au fost ridicate cărtușele, duse la expertiză. Cărtușele le-a adus soția inculpatului, presupune că aceasta cunoștea unde le ține. A spus că soțul ține cărtușele de mai mult timp și mereu când se ceartă o amenința că o va împușca, arma nu a fost găsită, soțul era în stare de ebrietate avansată.

La etapa urmăririi penale ***** fiind audiat în calitate de martor a releatat aceleași circumstanțe.

4. În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală care la fel dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, precum:

- **proces – verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii** (f.d.2), prin care s-a stabilit că: la 21.04.2024, a fost înregistrat raportul OPS al *****, comisar, ***** pe faptul că la data de 21.04.2025, pe str. ***** *****, în locuința cet. Anton Valeriu, au fost depistate și ridicate două cartușe de la pestolul „Makarov” și un cărtuș de la automatul „Kalașnic”.

- **proces – verbal de cercetare la fața locului din 21.04.2024** (f.d. 4-7), prin care s-a stabilit că: locul cercetării fiind *****, intrarea în apartament se efectuează prin ușa din fier, în coridor din care din partea din stânga intrarea se efectuează în bucătărie, înainte intrarea se efectuează în odaie, pe partea stângă, intrarea se efectuează în dormitor, unde pe partea stângă, de lângă pat în noptierse află o sacoșă de polietilen în care sunt trei cărtușe. Două asemănătoare de pistol „Makarov”, unul din ei seamănă de automatul „Kalașnikov”. Cărtușele respective au fost benevol predate de către poprietarul casei cet.*****. Cercetarea la fața locului se efectuează cu acordul și participarea proprietarului *****, este scrisă corect, fotografiată cu aparatul foto a telefonului Xiomi.

- **proces – verbal de confruntare** (f.d. 37).

- **raportul de constatare tehnico – științifică cu nr. 34/12/6-R-304 din 22.01.2025** (f.d. 26-28), conform cărui concluzii: două cărtușe uniforme, prezentate la excaminare, se referă la categoria munițiilor letale produse industrial la uzina din or. Iuriuzani, Federația Rusă (URSS), în anul 1976.

Un cărtuș, prezentat la examinare, nu se referă la categoria munițiilor, este confecționat industrial la uzina din or. Tula, Federația Rusă (URSS), în anul 1972.

Două cărtușe, prezentate la examinare, sunt cărtușe cu gloanțe cu miez din metal dur (oțel), calibru 9x18 mm (Makarov), cu lovitură centrală.

Un cartuș, prezentat la examinare, este cartuș de instruire calibru 7,62 x 39 mm.

Două cartușe calibru 9x18 mm (Makarov), prezentate la examinare, sunt utile pentru trageri. Cartușul de instruire calibru 7,62 x 39 mm, prezentat la examinare, nu este util pentru tragere.

- **raportul subofițerului *****,** în care este indicat, că în discuție cu soția lui Anton Valeriu, d-na***** a declarat că, ea cu vreo 10 ani în urmă, sau poate și mai mult, a depistat cartușele nominalizate în apartamentul lor și l-a întrebat pe soț de unde sunt acele cartușe, pentru ce el le păstrează și i-a solicitat să le ducă să le predea la poliție, sau chiar să le arunce, dar să nu fie la ei în casă așa ceva, la ce soțul i-a spus, că el a găsit cartușele sus arătate, fără a spune unde anume, și în urma căror circumstanțe, și că ea să nu aibă treabă la ele, și că singur v-a decide ce să facă cu ele.

După acea discuție, un timp îndelungat ea nu a văzut cartușele în apartament, apoi cu vreo 2-3 zile pînă la conflictul dintre ea și soț din data de 21.04.2025, ea făcând ordine în casă a găsit cartușele nominalizate într-un dulap, dar nu în locul unde le văzuse anterior.

Ea a întrebat pe soț de cel nu a predat sau nu a aruncat cartușele, la e el a strigat la ea că nu-i traba ei. Când au venit angajații poliției la data de 21.04.2025, ea a predat

angajaților de poliție cartușele nominalizate din motivul că soțul se eschiva de a preda cartușele la poliție.

5. Cu privire la aprecierea probelor, încadrarea juridică a faptelor constatate, instanța va expune următoarele considerațiuni.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanţele de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit, cu participarea apărătorului.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii.

Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei, 19 aprilie 1994).

Totodată, instanţa menţionează că în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale din cauza Albert împotriva României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 § 1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, pct. 61).

În acest mod, instanţa de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile", or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

6.Fiind cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, probele administrate în cadrul urmăririi penale în ansamblu **pct. 3,4** din prezenta sentință, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite circumstanţe care atrag nulitatea acestora, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului şi astfel instanța va respinge alegaţiile apărătorului privind nevinovăţia inculpatului ca fiind nefondate în acest sens, în condiţiile aprecierilor expuse infra.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Aşadar, cu privire la temeiul juridic de tragere la răspundere penală, *analizând acţiunile inculpatului prin prisma elementelor componenţei de infracţiune conform art. 290 alin. (1) Cod Penal,* instanţa reţine *că*

Obiectul special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală de munitii sau de arme de foc (cu excepția armei de foc cu țeavă lisă).

Obiectul material al infracțiunii il reprezintă munițiile și armele de foc (cu exepția armei de foc cu țeavă lisă).

Noțiunea „*muniții*" este generică pentru cartușele pentru armele de foc, pentru armele de autoapărare, pentru armele de aruncare etc, încărcăturile pentru aruncătoarele de grenade și mortiere, proiectilele de artilerie, bombele de aviație.

În esență, este vorba despre orice grenadă, bombă sau alt proiectil ce conține un dispozitiv exploziv sau incendiar ori orice substanță sau materie expres destinată a fi descărcată printr-o armă. Pentru calificarea faptei în baza art. 290 Cod penal, nu are importanță dacă munițiile sunt accesorii pentru armele de foc sau pentru armele de alt tip.

De asemena, nu contează dacă munițiile sunt aferente unei arme ori au un acaracter autonom. Astfel de împrejurări pot fi luate în considerare la individualizarea pedepsei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 290 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune. Această acțiune se infățișează în oricare din următoarele modalități normative alternative:

1) purtarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;
2) păstrarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;
3) procurarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;
4) fabricarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;
5) repararea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;
6) comercializarea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare;
7) sustragerea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor.

Păstrarea presupune deținerea armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor - în mod ascuns sau deschis - în sfera de stăpânire a făptuitorului (asupra sa, în locuință sau în altă încăpere, la locul de muncă, pe terenul din preajma casei, în ascunzătoare etc.), indiferent dacă posedarea se face pentru sine sau pentru altă persoană, precum și indiferent dacă făptuitorul este posesor primar (deoarece a fabricat arma de foc sau munițiile) ori a procurat de la altcineva respectivele entități.

În ipoteza primelor șase modalități ale acțiunii prejudiciabile, infracțiunea specificată la art.290 CP RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul purtării, păstrării, procurării, fabricării, reparării sau comercializării armei de foc (cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă) sau a munițiilor, fără autorizația

corespunzătoare.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.290 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt: interesul material; interesul „sportiv”; interesul profesional; năzuința de a înlesni comiterea altor infracțiuni etc.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 290 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani (în ipoteza consemnată la alineatul (1)) sau de 14 ani (în ipoteza prevăzută la alineatul (2)).

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei sale.

7. La caz instanţa de judecată i-a în considerație că, inculpatul a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede la data comiterii faptei pedeapsa închisorii de până la 3 ani.

Însă, instanța de judecată enunță că norma incriminată inculpatului a suferit modificări prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare din 07.09.2024, respectiv procurarea și păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal la data pronunțării prezentei sentințe prevede deja pedeapsa mai blîndă sub formă de închisoare de pînă la 2 ani, care face parte deja din categoria de infracțiuni ușoare, ceea ce evident generează un caracter mai blînd și în cumul cu dispozițiile art. art. 8, 10 Cod penal, urmează a fi aplicată la caz.

8. Ținînd cont de prevederile art. 10 Cod penal în coroborare cu alin. (1) lit. a) art. 60 Cod penal care este aplicabil speței în redacția *(83/14.04.2023 Lege pentru modificarea unor acte normative, în vigoare la 02.08.2023)*, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrşirii infracţiunii a expirat 2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare.

Astfel, instanța ia în considerație că inculpatul a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, infracțiune calificată ca ușoară.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 şi 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripţie.

Luând în considerație, că a intervenit termenul de prescripţie, circumstanţă care exclude stabilirea în privința persoanei a pedepsei penale, instanța de judecată consideră necesar a-l libera pe Anton Valeriu de pedeapsă penală în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, în legătură cu prescrierea termenului tragerii la răspundere penală.

În asemenea circumstanțe, instanța constată temeiurile prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal *(83/14.04.2023 Lege pentru modificarea unor acte normative, în vigoare la 02.08.2023)*, art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală de liberare de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

9. Deci, având în vedere că, acțiunea infracțională a fost comisă de către numit la 21.04.2024 și este calificată ca fiind ușoară din momentul comiterii de către

inculpat până în prezent a trecut o perioadă mai mare de 2 ani, astfel instanța reține că inculpatul, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsă în temeiul expirării termenului prescripției, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal *(83/14.04.2023 Lege pentru modificarea unor acte normative, în vigoare la 02.08.2023)*.

10. De către acuzatorul de stat a fost menționat la caz suportarea de către stat a unor cheltuieli de judecată în ce privește efectuarea raportului de expertiză juiciară nr. 34/12/6-R-304 din 22.01.2025 în sumă de 2100 lei, fiind relevante în acest sens și modificările parvenite în art. 143 Cod de procedură penală, potrivit căruia alin. (2) care prevede plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat.

Respectiv, instanța consideră oportun a încasa din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă certificată de 2100 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/6-R-304 din 22.01.2025.

11. În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Se aplică în privința inculpatului măsura preventivă – obligarea de nepărăsire a țării pe termen de 60 zile, dată fiind necesitatea executării sentinței în partea încasării cheltuielilor de judecată.

12. Cât privește soarta corpurile delicte, aceasta urmează a fi stabilită potrivit art. 162 Cod de procedură penală.

Corpurile delicte:

- un cartuș confecționat industrial care nu se referă la categoria munițiilor, este cartușul de instruirea calibru 7,62x39 mm și nu este util pentru tragere recunoscut și anexat la dosar prin ordonanța procurorului din 04.02.2025, f.d. 35, după intrarea sentinței în vigoare de nimicit.

- două cartușe, care sunt cartușe uniforme, prezentate la examinare și se referă la categoria munițiilor letale produse industrial la uzina din or. Iuriuzani, Federația Rusă (URSS), în anul 1976, sunt cartușe cu gloanțe cu miez de metal dur (oțel), calibru 9x18mm(Makarov), cu lovitură centrală și sunt utile pentru tragere, recunoscute și anexate la dosar prin ordonanța procurorului din 04.02.2025, f.d. 35, după intrarea sentinței în vigoare, de nimicit.

13. La caz, acțiuni civile sau bunuri sechestrate nu au fost expuse.

14. În baza art. art. 340, 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște vinovat **Anton Valeriu** *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal și în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, se liberează de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Se aplică în privința lui Anton Valeriu măsura preventivă – obligarea de nepărăsire a țării pe termen de 60 zile, dată fiind necesitatea executării sentinței în partea încasării cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul lui Anton Valeriu în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 2100 (două mii una sută) lei.

Corpurile delicte:

- un cartuș confecționat industrial care nu se referă la categoria munițiilor, este cartușul de instruirea calibru 7,62x39 mm și nu este util pentru tragere recunoscut și anexat la dosar prin ordonanța procurorului din 04.02.2025, f.d. 35, după intrarea sentinței în vigoare de nimicit.

- două cartușe, care sunt cartușe uniforme, prezentate la examinare și se referă la categoria munițiilor letale produse industrial la uzina din or. Iuriuzani, Federația Rusă (URSS), în anul 1976, sunt cartușe cu gloanțe cu miez de metal dur (oțel), calibru 9x18mm(Makarov), cu lovitură centrală și sunt utile pentru tragere, recunoscute și anexate la dosar prin ordonanța procurorului din 04.02.2025, f.d. 35, după intrarea sentinței în vigoare, de nimicit.

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la 28.08.2026.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: /semnătura/ Igor Mozgovoi